

[Aksel Larsen.]

stillede, spørgsmålet om, hvorfor man ikke har forhandlet med videnskabsmændene, og om man vil forhandle i den kommende tid. Jeg synes, at ministeren er nødt til at tage stilling til dette, og jeg kan ikke forstå andet, end at han må kunne have en mening om det allerede nu. Jeg er naturligvis enig med min partifælle om, at man kunne have ført disse forhandlinger i de forløbne 3 år uanset temperamentet hos professor Brøndum-Nielsen. Man har ikke gjort det; jeg mener, man bør gøre det, og jeg mener, det hører med til det, der skal gøres i den kommende tid, hvis vi skal få en virkelig tilfredsstillende ordening.

Jeg nærer altså intet ønske om at vi skal forsøge at majorisere modstanderne, de tvivlrådige i tinget, ved en gennemførelse i uændret skikkelse af det foreliggende lovforslag. Jeg beder om, at man ikke bringer os i den situation, at vi må gribe til den fortvivlelsens nødhjælp. Jeg henstiller, at alle forsøger at indstille sig på, at nu skal vi se at få det bedst mulige ud af det, og at det under alle omstændigheder resulterer i, at vi giver en håndskriftsgave til det islandske folk, som det islandske folk kan være tilfreds med, og som kan gavne det broderlige samarbejde i Norden.

Rimstad: Jeg vil gerne sige er par ord om en bemærkning, som den højtærede undervisningsminister kom med vedrørende professor Brøndum-Nielsens stilling i denne sag. Han sagde, at det var et uheldigt udtryk, professoren havde brugt, idet han skulle have sagt, at han betragtede situationen i 1951 som en leg. Jeg var til stede, da denne bemærkning faldt, og det forekom mig, at professoren mente noget helt andet end det, det blev udlagt til, nemlig at situationen forekom ham at lægge op til en leg, i hvilken han ikke var hjemme, nemlig et forlig. Han havde fra en ikke navngiven person — en person, som han i hvert fald ikke ville navngive — modtaget, som han sagde, et praj om, at noget skulle der afleveres, for ellers røg det hele, og at det — det understregede han — var årsagen til, at han havde deltaet i denne leg. Når en mand erkender en fejl og siger undskyld for fejlen, så synes jeg, at man skal lade det

ligge og ikke, om jeg så må sige, kaste sig mere over ham.

Til det ærede medlem hr. Helveg Petersen vil jeg gerne sige, at jeg har netop ikke tillagt den tidligere undervisningsminister nogen motiver for at rejse til Island. Det vil jeg dog gerne understrege. Jeg sagde bare, at han skulle til Island, at sagen derfor skulle hurtigt afsluttes, og at det var et forhold, som vi alle var klar over, og som der blev skrevet om i aviserne dengang. Jeg synes derfor, at det ærede medlems bemærkning til mig rammer noget ved siden af.

Det ærede medlem hr. Helveg Petersen sagde videre, at jeg havde sagt, at al forskning ville ophøre, hvis man afleverede de håndskrifter, man tænker at aflevere, til Island. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg kan et citat fra videnskabsmændene, som lyder noget i den retning, at forskningen bliver slået i stykker ved det, og det citat har været mig nok.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister, fordi han har givet tilsagn om, at dette ikke skal betragtes som en hastesag. Det var jo det, jeg gerne ville have frem.

Vi savner så endnu svar på de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Poul Møller har stillet om, hvor frit vi er stående i denne forhandling. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at det bliver en lang forhandling; der skal også være mulighed for at komme til et resultat.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal jeg gerne sige, at jeg har selvfølgelig som andre nye medlemmer af tinget læst om denne sag. Men det, jeg gjorde en bemærkning om, det var, at vi har jo ikke haft lejlighed til at beskæftige os med denne sag på det plan, hvor den nu befinder sig, nemlig her til folketingsbehandling. Så er det vel rimeligt og sagligt, at jeg siger, at vi nye må have rimelig tid til at drøfte tingene.

I øvrigt til slut den bemærkning, at det ville måske være rigtigt og klogt af det ærede medlem hr. Aksel Larsen at behandle jomfruer med større ridderlighed; det ville i hvert fald være klædeligt.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Det ærede medlem hr. Poul Møller